

Միսաք Մեծարեւնց

Ցնորոտ անդորրություններ

Հեշտ, փայփրլուն գիշերների անդորրություն մը ցնորական...
Դողոշներու մերթ կեղերջներ լուռին սրբույթը կը լկեն.
Ծովախորշին մեջ ընկղմած լույսե աչքեր՝ որ կը խոկան՝
հոգնա՛ծ, մաշա՛ծ իրենց տարփոտ, իրենց բոցեղ տրտմութենն:

Տայգն է ժայթքած իր շողակի շատրրվաններն անբջական,
հեռուներեն ուտի մը թավ հեծքը կուգա դողդրդալեն.
այս գիշեր ջերմ ու երազված կայծեր հոգվույս խորերն ինկան,
կը մարեն լույսը լամպարիս, ու կ'երազեն մըրափելեն:

Շանթե աչքեր, բոցե թևեր մըտածումիս կ'անցնին քովեն.
և հուրիներ՝ նոր հոլանած ալապաստրը իրենց կուրծքին՝
որոնց համար շրթունքներըս անթիվ իղձեր կը թոթովեն:

Որմին վրրա տրտմություն մը կը ցանե բիլ եղրևանին,
դաշտերուն մեջ հարսնուկների բոսոր իղձերը կը ցամքին.
մինչ ես կ'ըմպեն հաշիշն անհազ ցընորաբեր այս գիշերին: